

fornuftigt at faa en saa stærk Strøm ind i Havnen, som der til sine Tider vil komme, naar Anlægget er fuldført. I saa Henseende kan jeg ikke sige andet end, at jeg har set nogen Støtte for min Anstuelsses Rigtighed deri, at et af de tekniske Medlemmer i Kommissionen har haft Ordet her i Dag og fuldkommen har godkendt, endoglaa forstærket den Frygt, jeg har tilladt mig at udtale. Det ærede Medlem for Viborg Amts Vden Valgtreds mente rigtignok, at der var ingen stærk Fare for, at der skulde blive for stærk Strøm gennem Havnen. Jeg vil sige det ærede Medlem, at det manglede ogsaa blot, at man skulde gaa til en forøget Udgift af 3—400,000 Kr. for derved at fremkalde en Fare for at gøre Stede paa Havnen, det vilde være ret urimeligt, hvis man gjorde det. Jeg tror dog, at Faren under visse Omstændigheder kan være til Stede. Jeg har ikke i fjerneste Maade forsøgt at lætte min Smule Sagkundskab op imod den Sagkundskab, der var repræsenteret i Kommissionen, det har det ærede Medlem ikke ringeste Grund til at fremsætte, paa den Maade har jeg aldeles ikke udtalt mig. For at ikke det ærede Medlem skal misforstaa mig paa ny, vil jeg sige, at jeg er en Ven af Foretagendet, fordi jeg anser det for fornuftigt. Jeg fastholder, hvad jeg sagde før, da jeg havde Ordet, at hvis vi stode under normale Forhold med Hensyn til vort Syn paa Landvindinger fra Havet, med det samme Syn som i andre Lande og uden disse sørgelige og kostbare Erfaringer, som vi have indvundet i de sidste 20—30 Aar, saa var det ikke umuligt, at man ad aldeles privat Vej kunde faa det Foretagende, her er Tale om, gennemført uden nogen Udgift for Staten, blot ved at give Koncessionshaveren Ejendomsret til Areal, ganske vist ikke til at fylde op, det vilde han nok betænke sig for, men til at benytte det, som det er, naar det er tørlagt, det er den Maade, at Arealer indvindes paa. Jeg er i øvrigt, det skal jeg slutte med, aldeles enig med det ærede Medlem i, at den Burdering, det ærede Medlem angiver for de 1,600 Tdr. Lands Vedkommende, der blive til Salg, Prisen er sat meget lavt, naar den kun sættes til 1,000 Kr. pr. Td. Land, det er vistnok aldeles givet, at det kan man faa betalt, hvad Dag man ønsker det. Jeg vil derfor støtte Forslaget til Trods for, at jeg vilde have haft mere Sympati for det, naar Kjøbenhavns Kommune vilde have hdet, om end kun liden, saa dog nogen Understøttelse i Anledning af den forøgede Udgift, som Kjøbenhavn nærmest har foranlediget.

Wagner: Jeg har kun begæret Ordet for at gøre en meget kort Bemærkning om det Spørgsmaal, som synes at trænge sig mere og mere i Forgrunden, om Kjøbenhavns Kommune bør bidrage til dette Foretagende. Hvis Kjøbenhavns Kommune var stillet normalt, selvstændigt, vilde man paa mange Omraader kunne gøre adskilligt større Krav, end man nu er berettiget til, men det er netop Sagen, at Kjøbenhavn, skønt det er Landets største By, i mangfoldige Henseender er stillet mere afhængig og u selvstændig end den allermindste Landkommune. Den allermindste Landkommune har Ret til at paalægge Statter i det uendelige, hvor imod Kjøbenhavns Kommune, som bekendt, har fikserede Grundstatter og er bunden til 3 pCt. for Indkomstskattens Vedkommende. Kjøbenhavns Kommune har ikke haft fjærneste Indflydelse paa Jærnbaneanlægene, dem har Staten og et privat Selskab afgjort, men da det en ston Dag viste sig, at Staten og det private Selskab havde begaaet en Dumbhed ved at flytte Jærnbane stationen over paa et fejlt Sted, i Stedet for at lade den ligge paa det fornuftige Sted, hvor den saa, som man til Kjøbenhavns Kommune, der ikke havde haft det mindste med Sagen at gøre, og forlangte, at den skulde præstere mange Millioner for at flytte den tilbage paa det fornuftige Sted. Det forekommer mig ikke ganske billigt eller rimeligt. Og lige saa her, naar man nu vil lægge Udgifter paa Kjøbenhavns Kommune, gør man vel i at erindre, at Kjøbenhavn og Kjøbenhavns Havnevesen er to ganske forskellige Ting. Hvis Kjøbenhavn ejede sin Havn, som mangfoldige Smaabyer gøre, var Sagen en anden, men Kjøbenhavns Havn er i Virkeligheden en Statshavn, og den afgørende Indflydelse paa Kjøbenhavns Havnevesen har naturligvis Indenrigsministeriet, saa jeg kan ikke skønne, med hvilken Ret man vil vælte Udgifter vedrørende Kjøbenhavns Havnevesen over paa Kjøbenhavns By. Den, der har Ansvar og Selvstændigheden, har ogsaa Forpligtelserne, men saadanne Forpligtelser kunne ikke godt tænkes, uden at man samtidig har et vist Ansvar og Bestemmelsesret, som Kjøbenhavns Kommune savner. Spørgsmaalet reducerer sig væsentligt til, om Staten skal give sin Understøttelse til dette Foretagende paa Krigsministeriets Konto eller paa Indenrigsministeriets Konto igennem Havnekasjen, idet jeg ogsaa er ganske overbevist om, at Havnekasjen er saaledes engageret, at forøgede Udgifter i Virkeligheden kun bliver forøget Udgift for Statskasjen, og dette rent formelle Spørgsmaal, gennem hvilken Udstrømningsaabning i Stats-